

Naši kraji in ljudje

K otvoritvi jubilejne razstave TSŠ

Ljubljana, 24. junija.

V nedeljski številki smo podrobneje obojeleži pomen 20 letnice, odkar je bila v Ljubljani ustanovljena državna obrtna šola kot delovodska šola mehanske o tehnike smeri in se je šola vselila v novo zgradbo na Mirju. V proslavo tega pomembnega

Direktor Tehnične srednje šole
g. Josip Reiser

Odlični gostje v Slovenskih goricah

Podban dr. Pirkmajer pri komisijem ogledu važne nove banovinske ceste — Poset v Slatini Radenci

Slatina Radenci, 24. junija.

V ponedeljek se je vršil komisijem ogled banovinske ceste Maribor — Sv. Lenart — Sv. Anton — Sv. Jurij ob Ščavnici — Prekmurje. Komisija se je sestala ob pol 10. do polne v Bučevcih ter si ogledala progno do Bučevcev do Sv. Jurija in od tam po obodu dalje proti Sv. Antonu. V komisiji sta bila kot zastopnika banske uprave gg. inž. Fišer in dr. Kovačič, nadalje zastopniki cestnih odborov iz Ljutomer in Maribora in več županov omdotnih občin.

Pri Sv. Antonu pa so se komisiji pridružili še podban g. dr. Pirkmajer, direktor državnih železnic v Ljubljani g. dr. Borš, ki se nahaja ta čas na bolniškem dopustu v zdravilišču Slatini Radenci, nadalje sreski načelnik iz Ljutomer dr. Trstenjak, sočasno Slovenskih goric g. dr. Goršek od Sv. Lenarta, župan Jakob Zemljica iz Radencev in še drugi. Zemljica dela na tej cesti so že gotova ter se bo z dovažanjem in nasipanjem prodca takoj začelo, da bo oni del, ki veže Sv. Antona — Sv. Jurij v razdalji okrog 5 km, čim prej gotov. Dograditev te ceste pomenja za Slovenske gorice v narodnem in gospodarskem pogledu ogromno pridobitev in od pomoči prebivalstvu teh krajev. Cesta vodi vedno po ravnicah in bo posebno priprava za avtomobilni promet.

Odlični gostje so se podali še v Slatino Radenci. Na povabilo g. župana Zemljica si je g. podban ogledal najprej zdravilišče, kjer je ravnatelj Janžek razkazal vse tehnične naprave v obratu, nadalje kopalnice in zdraviliške nasade. Nadalje si je ogledal novo zgrajeno posojilnico poslopje ter se zelo laskavo izrazil o sposobnostih

dogodka prireditelj zavod jubilejne razstave, ki bo svedčano otvorjena jutri dopoldne. Razstavljene bodo strokovne risbe iz vseh strokovnih predmetov in iz prostoročnega risanja in ročni izdelki vseh delavnic in ateljev. Razstavili bodo vsi šolski oddelki: arhitektonsko, gradbeni, strojni, električni, in geometrijski odtis tehnike srednje šole, gradbena, strojna, električna, mizarska in strugarska delovodska šola, kiparska in rezbarska, keramiška, graverska in zlatarska šola in ženska obrtna šola z oddelki za šivanje perila, izdelovanje oblek in vezanje.

Ker bo razstava odprta samo od 25. do 28. t. m. in bo gotovo obiska vredna za vsakogar, ki se količkaj zanima za razvoj naših obrtnih strokovnih šol, vabimo in opozarjamo na razstavo vse občinstvo. Svečana otvoritev bo za povabljenega goštev ob 10. ob 11. pa za splošni obisk. Odprta bo brez vstopnine dnevno od 9. do 12. in od 15. do 17. in zavzema 5 velikih dvoran in 3 sobe v mezzaninu in I. nadstropju, ki so polne najlepših in najdovršenejših izdelkov.

Ze danes dopoldne ob pol 12. pa je bila na Tehniški srednji šoli otvorjena sila peštra in zanimiva razstava izdelkov grafičnih vajencev iz vse banovine. Predsednik razstavnega odbora g. Kamilo Hrovatin je toplo pozdravil občinstvo in predstavnike, tako zastopnika bana inspektorja Prezija, mag. nadsvetnika Govekarja, obč. svetnika Likozarja, predsednika Zveze obrtnih za drug Josipa Rebeke, ravnatelja Delavske zbornice Kopača, zastopnika grafičarjev Krašovec in druge. Po govorih je inspektor Prezija otvoril razstavo, ki kaže eminentno vzgojo naraščajo v naši črni umetnosti ter jo bo občinstvo skupno z gornjo razstavo gotovo ogledalo z največjim zanimanjem.

po procvitajočo trgovino. Dolžnost ga je lani klical k vojakom, da odsluži 18 mesečni kadski rok. Služil je v Zagrebu pri telefonskem eskadronu, kjer je napredoval do kaplarja. Za jutri 25. t. m. je imel v načrtu, da dobi dopust in odide na Vrhniko, kjer bi praznoval z očetom, materjo in sestrami svoj god. Pisal je prav lepo pismo. Toda usoda je kruto prekrizala njegov načrt.

V soboto 20. t. m. je vodil svoje vojne z mezzji na Savo, da bi jih tam okopal. Kopanje je bilo popolnoma v redu izvršeno. Vojniki so mu še javili, da so mezzji okopali. Sam se je že prej slekel in plaval po reki. Nenadoma so vojniki čuli klic nekega civilista, stoječega na drugem bregu, da se nekdo potaplja. Iz valov se je začel tudi klic: »Na pomoč!« A kmalu nato so Vladimirja zagnili valovi. Doselej žalujoča rodbina se ni prejela nikakega obvestila, da bi kje potegnili iz Save truplo Vladimirovo. Sava ga je najbrže odplavila daleč proti Sisku.

Pokojnik je bil poštvovalen javen delavec. Na Vrhniki si je pridobil splošne simpatije. Posvečal je ves svoj prosti čas napredku Sokola. A tudi v Ložu ni rok držal križem. Bil je prav tako agilen Sokol in organizator ložkega Prostovoljnega gasilnega društva.

Pokojniku bodi ohranjen blag spomin! Žalujoci rodbini naše iskreno sožalje!

Dorče Rovanič

Ljubljana, 24. junija.

Dorče nas je zapustil... Močan, krepak, jeklenih mišic, prijateljskih misli, blagega humorja je bil Dorče Rovanič. Kdo ga ni poznal! Izborom telovadec in Sokol, vrl pevec in družabnik, najnavdušenejši smučar.

Da, snežne poljane, zavite v ono žarko zimsko sonce, so bile njegov drugi dom. Ko je v težki bolezni pozabil na vse te gobo vsakdanjega življenja, ni pozabil svojega Planice, čistega izvira Nadiže, razornih Pone in kralja Javolca. Na vsak način jih je hotel se obiskati in se posloviti od njih, od svojih prijateljev, ki so sicer nemi, a govornijo tem zgovornejšo življenje prijateljstva in splošnosti, ki ga nam ljudje ne morejo dati.

Ni Ti bilo dano, Dorče! Smrt je bila močnejša kakor Tvoja volja!

Rovanič se je rodil 7. januarja 1896 v solčni Gorici. Uslužben je bil kot uradnik pri Trboveljski premogokopni družbi, kjer je vestno opravljal svojo službo ter so ga imeli tovariši kakor tudi predpostavljeno zelo radi. Dorče jim ni bil samo kolega v uradu, temveč vsem tudi plemenit, odkrit in značajan tovariš. Nastopal je vedno taktno in prijateljsko in pač ni imel sovražnikov.

Telovadbo je zelo ljubil. Bil je član Sokola I in kasneje Ljubljanskega Sokola, kjer je bil telovadec vzorne vrste. Kot navdušen pevec je bil nad vse vesel, če je mogel ob vsaki najmanjši priliki spraviti skupaj zbor, kjer je sam pomagal s svojim zvočnim baritonom. Več let se je tudi udeleževal v zborovskem petju pri Ljubljanskem Zvonu. Z največjim navdušenjem pa se je oprijel dela v novo ustanovljenem Smučarskem klubu Ljubljana, kjer je bil vsa tri leta odbornik in načelnik tehničnega odbora. Zanimal se je neizmerno za razvoj kluba in še v bolezni mu je bilo vedno prvo vprašanje, kaj je v klubu novega.

Blehal je že od 1926 dalje, vendar je njegova močna konstitucija dolgo odpravila boleznijo, letos pa ga je priklenila na bolniško posteljo. Se vedno je upal, da ga ne bo strlo...

A Dorčeta ni več! Prijatelji, tovariši in znanci! Izgubili smo dobrega človeka in zvesto dušo! Družinica nad vse skrbnega očeta, TPD vestnega uradnika, a vsi skupaj plemenitega našega prijatelja — Rovaniča.

Težko in hudo nam je. Nikoli, Dorče, nikoli Te ne bomo pozabili!

G.

nekaterih izvrstnih življenjepisov in studij, kakor je n. pr. Andre Mauroisa »Lord Byron«. I. M. Petrovič je dolga leta raziskaval, kakšne sile so zapustile Byronovo življenje in delo pri Jugoslovijem. Ta vpliv ni bil majhen in ne zgolj negativen, ker se je iz našega byronizma porodilo več pozitivnih vrednot. Izsledke tega sistematičnega proučevanja je I. M. Petrovič strnil v veliko delo »Lord Byron kod Jugoslovence« (v cirilici, Požarevac 1931). Za sedaj je izšla prva knjiga na 200 straneh, druga izide, ko bo prva razprodana. Petrovičovo delo je prvi večji poizkus te vrste in obsega celotno jugoslovensko književnost, pri Slovencih zlasti Prešerna, ki je Byrona tudi prevajal. Delo je vzlic znanstvenemu značaju spisano esejistično in se prijetno bere. Stane 35 Din. Naroča se pri avtorju, Požarevac in pri Tiskovni družbi v Ljubljani.

K sporu Ukrajincev in Poljakov, ki je tudi v naši žurnalistiki že ponovno odmeval, je izdal varšavski Poljski institut za sodelovanje z inozemstvom daljši spis M. Felinskega »Les Ukrainiens dans la Pologne restaurée«, ki izčrpnosti, z mnogimi statističnimi tabelami in podatki zagovarja poljsko stališče in osvetljuje celotni problem. Pisec je zbral ogromno gradiva in ga je obdelal po znanstveni metodi, prizadeva se, da dā čitatelju čim bolj popolno sliko.

Čitate ilustrovano revijo
»ŽIVLJENJE IN SVET«

Majdica svečuje!

Njena mala prijateljica je med igranjem padla in se joče. Majdica jo tolaži: »Reci samo Tvoji mami, da naj opere obleke s Schichtovim Radionom, pa bo takoj zopet čista!«. Ona to prav dobro ve, kajti njena mamica jemlje vedno samo Schichtov Radion.

SCHICHTOV
RADION
PERE SAM
IN VARUJE PERILO
ZAJAMČENO BREZ KLORA

Po neljubem incidentu obsežna racija

Policija je včeraj zajela pod kostanj v Zvezdi 45 sumljivcev

Ljubljana, 24. junija.

V Zvezdi je sinoči prišlo do vse obsežnega incidenta, ki meče prav čudno luč na nekatere »boljšje« ljudi, ki se insultirajo in izžvižgavajo policijskega stražnika, vršečega naporno svojo službo. Namesto da bi mu nudili vsaj moralno oporo, dajejo še veliko potuho aretirancu, ki pač ni bil prijet brez vsakega vzroka.

Bilo je okoli 18. v Zvezdi, ko je na neki klopi paznik mestnih nasadov Fran Fortuna opazil pijanega mladega človeka, po poklicu čevljarkega pomočnika, ki se je prav nedostojno obnašal. Možakar je brezposeln in je prejel neke podpore 50 Din. Denar je zapil. Paznik Fortuna je opozoril nanj policijskega stražnika, ki je nedostojno napovedal aretacijo. Človek ga je sprva ubogal. Ko pa je aretiranc opazil neki »boljšje« človek, mu je zaklical: »Kaj boš hodil z njim? Ali si neumen?« In pomočnik je res postal renitenten. Vlekel se je na tla in začel brcati z nogami. Kmalu se je okoli njega in stražnika zbrala skupina ljudi, okoli 60, ki so začeli stražnika zasramovati. Tudi žvižgali so mu. Trije stražniki so pozneje spravili aretiranca v policijske zapore.

Sinočni incident pa je dal neposredni povod, da je policija danes dopoldne na-

pravila temeljito racijo v Zvezdi. Že danj časa vodi policija strogo kontrolo nad ljudmi, ki so sicer res brezposelni, a to zgolj zato, ker nečajo kljub mladosti prijeti za pošteno delo. Poletje je pač in se jim da leno životariti. Park na Kralja Petra trgu je zadnje dni policija temeljito očistila teh elementov, ki pa so se enostavno preselili pod hladne kostanje Zvezde.

Okoli 10. dopoldne je prišlo več detektivov in stražnikov v Zvezdo. Blizali so se od vseh strani, kakor da bi jurili kako frontno postojanko. Detektivji so začeli s perustrucijo. Na klopih sedelo mirne občane so pustili na miru, pač pa so ustavili vsakogar, ki se jim je videl količkaj sumljiv. V teku pol ure so detektivji zbrahi pri vodu v Zvezdo nič manj kakor 45 sumljivih tipov, večji del samih mladih ljudi. V štirih partijah so jih odpeljali v zelenim Henrikom na glavno policijo, kjer so jim temeljito preiskali obisti. Večino aretirancev bodo izročili sodišču, da jih kaznuje zaradi delomrznosti v smislu zakona o zaščiti javnega reda in miru, nekaj pa jih bodo takoj izgnali iz ljubljanske občine in jih odpravili v njih domovinske. Med njimi je bilo tudi mnogo tipov, ki so že dobro zabeleženi v kriminalni izvidnici.

Ludvik Wohinz

Ljubljana, 24. junija.

Na vse zgodaj jutraj je danes širni krog njegovih prijateljev in znancev, pevec in pevka pretresla novica, da draga tovariša ni več... Usoda je hotela tako! Komaj se je z veliko pridnostjo in trudom osamosvojil, si uredil moderni krojaški atelej v Vegovi ulici, pridobil s svojim strokovnim znanjem, točnostjo in uslužnostjo lepo število strank, si ustanovil svojo lastno ognjišče — je zatisnil oči za vedno.

Bojne poljane so mu zrahljale živce, tožil je o srčni nervozni, delal pa veseno pridno kakor mravlja. Naporom je podlegel. Po prevratu je kot vnet pevec stopil v zbor Ljubljanskega Zvona, ki ga je štel med svoje najprijadnejše člane. Poveril mu je odbojniško mesto društvenega zastavonoš in je zastavo s ponosom nosil ob vseh prilikah. Nikoli ni zamajal vaj, udeleževal se je vseh nastopov, strogo se pokoril disciplini. V zasebnem življenju je bil dober soprog in oče, v družbi povsod dobrodošel. Pevski zbor Ljubljanskega Zvona je izgubil z njim enega svojih družvenih stebrov. Blagemu pevcu blag spomin!

G.

Smrtna nesreča v železarni

Javornik, 24. maja.

V torek okrog poldneva se je pripetila v železarni KID težka nesreča, katere žrtev je postal 52letni Franc Klinar, namestnik generatorskega kurjača, stanujoč na Javorniku.

Kako se je nesreča pripetila, se do tega časa ni moglo ugotoviti, domneva pa se, da mu je pri delu udaril plin v obraz, ga omamila, da je padel v nezavest, nakar je nastopilo zastrupljenje notranjih organov. Natančni vzrok nesreče bo ugotovila sodna komisija. Nezvestnega Klinarja je na-

Plemljev proces definitivno končan

Ljubljana, 24. junija.

Višje deželno kot apelacijsko sodišče je v interni seji dne 12. t. m. priznal trdnega nadzornika v p. in pogodbenega ribarkega izvedenca pri banki upravi Slavka Plemlja proti sodbi sodnika, poedincea pri dež. sodišču dr. Ernesta Kobeta, s katero sta bila Rasto Pustoslavšek in Ivan Kenda oproščena krivde in kazni zavrnile in v cellem obsegu potrdilo sodbe prvega sodnika. S tem je postala sodba, proti kateri ni več pravnega leka, pravomočna. Pisarna razsodba apelacijskega sodišča je bila te dni dostavljena strankam.

Veleinteresantni sodbi iz tega procesa, ki je trajal polni dve leti in bil poln najrazličnejših zapletitjav, približno te dni v celoti, oziroma v izveščku. S tem hočemo informirati našo javnost, ki je to pravdo spremljala z nenavadnim zanimanjem, ker se je pač dobro zavedala, da tu ne gre za neznan ribarski spor, marveč za stvar, ki ima v svojih poedinostih vse znake prave korupcijske afele.

Pod ladjo na razburkanem Blejskem jezeru

Bled, 22. junija.

V nedežjo so že dopoldne zagrmiš blejski kot temni oblaki. Ves dan je bilo oblačno in soparica je vedno bolj naraščala. Okoli 18. ure so se privlačili iz Bohinja težki sivi oblaki, ki so se naglo bližali Bledu. Začelo je tudi gneti in nenadoma je nastal silen vihar, ki je močno razburkal Blejsko jezero. Vse ladje, ki so bile na jezeru, so se požurile, da prispejo čimprej do brega.

Valovi so postajali vedno silnejši in večji. Le čolnarju g. Ambrožiču z Bleda se ni posrečilo priti v praven času do brega ter so mu silni valovi prevrnili ladjo, ki se je povežila nanj in ga pokopala pod seboj. Ker je bil Ambrožič spreten plavalec, se mu je posrečilo kmalu priplavati izpod ladje na površje vode. Nato se je ekobacal na prevrnjeno ladjo, kjer se vlekel in se je močno oprijel, da ga silni valovi odnesli. Ko so na bregu stojiči čolnarji videli, da se je zgodila nesreča, so takoj s čolni odveslali na lice mesta, kjer so Ambrožiča spravili v čoln in ga prepepeljali s provrtno ladjo vred na breg.

Ambrožiču se ni zgodilo hujšega, kakor da so mu valovi v borbi odnesli suknič in trajal približno pol ure, je v bližnji okoliščini Bleda porušil tudi več kozočev in napravil na sadnem drevju precej škodo.

KULTURNI PREGLED

Otvoritev kongresa PEN - klubov v Haagu. V ponedeljek je bil v Haagu slovesno odprt kongres PEN - klubov. Po odposlancih so zastopane literature 36 držav, med njimi tudi Jugoslavija, katero lelos predstavljata člana ljubljanskega PEN - kluba g. Juš Kozak in dr. Fr. Stela. Prisotni so tudi še nekateri drugi jugoslovenski književniki. Kongres se je danes zaključil, vendar bodo z njim združeni sestanki, izlozi in razne prireditve trajali še do konca tedna.

Nasi leksikoni. Z 19. zvezkom, ki je pravkar izšel, je »Umetniška propaganda« zaključila I. del svojega »Poučnega slovarja«. V slovenski književnosti je ta slovar novost predstavlja prvi večji poizkus, da se emancipiramo od nemških leksikonov, ki so v prejšnjih časih ložali v slovenskih meščanskih hišah. Zabele je spričo ogromnega gradiva, ki se vsiljuje sodobnemu leksikografu, skromen, vendar pa — sodeč po dosedanjih zvezkih — dober. Leksikon ureja dr. Joža Glonar. — Njegova izpopolnitva je »Domači leksikon«, ki izhaja v isti založbi. Ko bo celotno delo končano, bo slovenska družinska knjižnica bogatejša tudi za domači leksikon. — Slovenski biografski leksikon, ki brezpogojno spada v knjižnico našega intelektualca, se bo vendarle nadaljeval; baje izide že v bližnjem času četrti zvezek. Tako se pri nas ustvarjajo temelji domače leksikografije in kot znak vedno

večje nacionalno - kulturne emancipacije zasluži to pojavi, da jih omenimo po njihovem skupnem pomenu za našo kulturo.

Knjiga, ki je vredna čitanja. Izmed novih knjig na celotnem jugoslovenskem knjižnem trgu, ki upravljeno spadajo pod ta naslov, gre po našem mnenju prvenstvo spisu Slobodana Z. Vidakovića »Tuberkuloza i sifilis sa gledišta socijalne politike«. Knjige ni spisal zdravnik in tudi ni namenjena jdravnikom. Nadarjeni književnik, ki je obenem globok poznavalec naših socialnih problemov, je s to izredno večje spisano knjigo opozoril na dve socialni bolezni, ki zahtevata od jugoslovenskega naroda več žrtve nego sta jih pobrala balkanska in svetovna vojna. Gospodarska izguba zaradi obeh bolezni se predstavlja uprav v fantastičnih številkah, ki pa imajo to lastnost, da so resnične. Knjigo Slobodana Z. Vidakovića bi moral prebrati vsak javni delavec, učitelj, duhovnik, vsi, ki imajo kaj vpliva na širše okolje. »Jutro« se bo v posebnem članku še vrnilo k tej izredni publikaciji. Knjigi je napisal predgovor Dragiša Lapčević, izdala pa jo je beograjska založba S. B. Cvijanović. Stane 20 Din. Naroča se tudi pri »Tiskovni družbi«.

Studija o Byronu in byronizmu v jugoslovnski literaturi. Zanimanje za velikega angleškega peemika lorda Byrona se je v zadnjih letih dvignilo, osobito po zaslugi

Iz življenja in sveta

Pšenica siromakov

Rešitev krušnega problema za manj rodovitne kraje

Pred dobrim mesecem smo pisali o letošnjem zborovanju mednarodne zveze rastlinogojcev v Berlinu. Na zadnji seji zborovanja 22. junija je govoril znani profesor dunajske kmetijske šole in odlični rastlinogojec dr. Erich Tschermak-Seynegg o križanju pšenice z ržjo. Po 25letnem trudopolnem delu na dunajski visoki šoli za kmetijstvo, kjer je pričel z križanjem prvi naš slovenski učenjak profesor dr. Jesenko, se je posrečilo vzgojiti nove žitne vrste, ki združujejo v sebi poizkusih profesorja Tschermaka obilen nastavek zrnja pšenice z zadovoljivostjo rži s slabimi tlemi, mrzljim podnebjem in slabo vnojenostjo žita. Profesor Tschermak je izrazil nado, da bodo ti križanci rži in pšenice rešili problem rži v Nemčiji.

Kakor znano, pridelava Nemčija prav lahko zadostne množine rži, da krije vso krušno uporabo, mora pa ogromne množine pšenice uvažati iz inozemstva. Sicer gre v Nemčiji odločna propaganda za tem, da dobi rženi kruh nazaj svoj stari sloves in so se kolodvorske restavracije po vsej Nemčiji dogovorile, da bodo dajale gostom le rženi kruh, vendar vse skupaj ne zaleže dosti proti novemu načinu prehrane nemškega naroda, ki se je po vojni

obrnili povsem na pšenični kruh in sočivje. Nova žitna vrsta, ki je nastala iz križanja rži s pšenico, pa nudi nekaj kompromisa med zagovorniki rži in oboževalci pšenice, saj daje ta nova vrsta prav tečen, sicer malo bolj temen pšenični kruh.

Ne le za Nemčijo, temveč tudi za druge kraje z revnejšo zemljo, tako tudi za mnoge predele naše banovine, bo pomnila nova žitna rastlina pravi blagoslov. Do čim so opuščali pri nas rž prav zaradi pičlih pridelkov, se tudi pšenica ni mogla uveljaviti poleg koruze v zadostni meri kot krušno žito, ker ne nudi delavnemu človeku dovolj tečnega kruha. Dosedanji poizkusi so tudi pri nas pokazali, da Jesenkovo pšenico da da ta vrsta celo v slabi zemlji obilnejši pridelok kakor rž ali celo pšenica. Upati smemo, da bomo dobili v doglednem času tudi v Sloveniji to pšenico za splošno setev, ki bo osamosvojila našega kmeta od nakupa pšenice in bo nemalo pomogla rešiti naše krušno vprašanje.

Uspehi z novim žitom so prav dovoljni pri nas in v inozemstvu, vendar bo preteklo še nekaj let, da se to žito toliko razmnoži iz poedinih klasov, da ga bodo večje množine na razpolago za splošno setev.

Novo sladilo

Med svetovno vojno so se ljudje splošno seznanili s saharinom kot nadomestilom za sladkor. Saharin, ki ga pridobivajo iz premoga, je kakor znano, 550 krat slajši od navadnega sladkorja, a ne vsebuje nobenih za človeško telo rednih snovi. Pred kratkim pa se je dvema kemikoma ameriškega vseučilišča v Jovi posrečilo izumiti po sintetskem potu novo sladilo, ki je celo 690 krat slajše od sladkorja in vsebuje poleg tega razne redilne snovi. Vrh vsega pa se da pridobivati veliko ceneje od saharina.

Genljivo svidenje

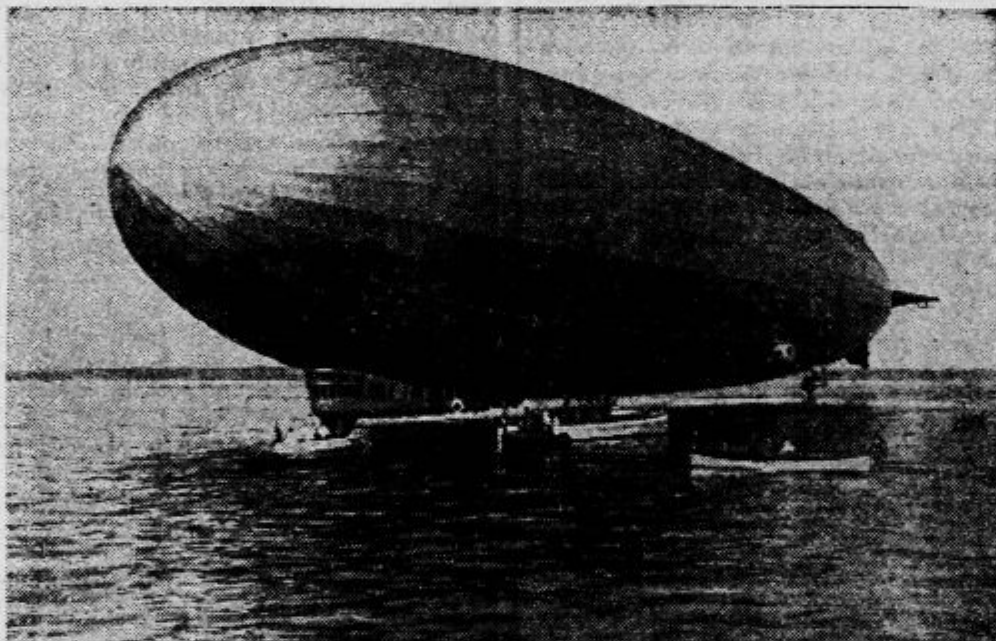
L. 1896. se je rodil v Lantzu na Nemškem Herman Weitmüller. Dve leti pozneje se je njegova mati, ki je bila med tem postala vdova, preselila v Ameriko in preputila sina oskrbi sorodnikov v Nemčiji. V Ameriki se je vnovič poročila z nekim Kennedyjem, s katerim je imela sina, ki je med vojno kot ameriški vojak padel na francoski fronti. Njegov polbrat Herman se je udeležil vojne na nemški strani, a se nikoli nista videla.

Odkar je vojna izbruhnila, ni gospa Kennedyjeva nič slišala o svojem prvem sinu in je menila, da je tudi ta padel. Pred kratkim pa se je namenila s skupino ameriških mater v Francijo, da bi posetila grobove padlih ameriških vojakov. Tik pred odhodom je slučajno zvedela, da njen prvi sin še živi in mu je mogla poslati brzojavko, da jo je prišel čakati v Cherbourg. Tam sta se mati in sin srečala prvič po 33 letih in sta potem skupno romala na grob mladega Kennedyja. Ves ameriški tisk piše o tem nepričakovanem srečanju med materjo in sinom in pristiavlja svoje komentarje o nezmislivosti bratomornih vojn.

Labod in obleke Ane Pavlove

V Hepstedu, kjer je imela zadnja leta svojega življenja novi dom plesalka Ana Pavlova, so te dni izdružili njeno ostalino. Med stvarmi, ki so bile napredaj, je bil tudi labod, za katerega se je potegovalo dvajset kupcev. V ostalem so se prodajale obleke in perilo pokojnice. Vse to so pokupili občudovalci pesne umetnosti Ane Pavlove in shranili vsak kos kakor dragoceno stvar.

Zrakoplov „Zeppelin“ na vodi

V Friedrichshafnu so poskusili, če more pristati »Zeppelin« tudi na vodi. Eksperiment se je obnesel in dokazal, da je mogoče iz zrakoplova prestopiti v čoln in iz čolna v zrakoplov.

Inženjerji — navadni delavci

Družba I. G. Farbenindustrie v Berlinu je podvzela zanimiv poskus, ki hoče tehnikom olajšati bedni položaj in jim pomagati za prvo silo v gmotnem pogledu. Sprejela je v službo nad 500 inženjerjev ter jih postavila kot navadne delavce. Plačuje pa jih po mezdni tarifi. Inženjerji, ki se bodo v svojem delokrogu posebno izkazali, dobe boljše službe. Podoben poskus z inženjerji je napravila tudi tvrdka Siemens in Co. v Berlinu.

Brade na povelje

Mestni očetje v Centraliji (Zedinjene države) so se ovekovečili s svojevrstnim ukazom. 12. avg. t. l. se bo v tem mestecu vršil velik piknik v spomin na podobno prireditve v Washingtonovih časih. Vse prebivalstvo se bo udeležilo svečanosti, da bi pa bila čim bolj podobna zgodovinski prireditvi, so prejeli moške v Centraliji od občinskega sveta povelje, naj si za to priliko puste rasti brade. Ta čudni odlok mestnih očetov je vzbudil po vseh Zedinjenih državah velik odmev in tako računajo, da bo Centralia 12. avg. doživela velik obisk od vseh strani.

Skrivnost Stradivarijevih gosli

Znani ameriški fizik dr. Braid White je sporočil, da se mu je posrečilo odkriti skrivnost Stradivarijevih gosli. Fotografiral je zvočne valove enega teh godal iz leta 1714. in je med drugim ugotovil čudovito popolnost vibracij tega instrumenta.

Preobilica intelektualcev v Nemčiji

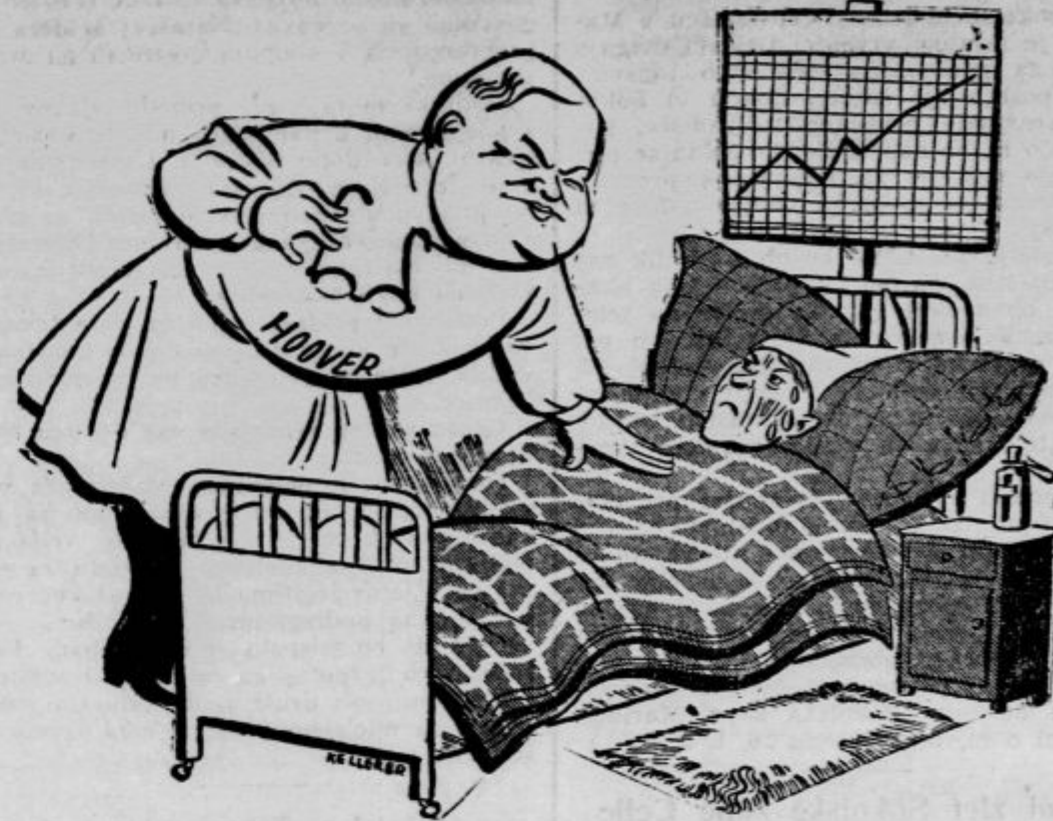
Na zadnjem zborovanju nemških zdravnikov v Kölnu je eden izmed govornikov ugotovil, da je danes 3600 mladih zdravnikov v Nemčiji brez zasluzka, a leta 1937. bo imela Nemčija preko 300.000 brezposelnih intelektualcev. Ta preobilica intelektualnega proletariata bo posledica nesmotrnega podpiranja dijaštva. L. 1913. je imela Nemčija 78.000 visokošolcev, letos jih ima na manjšem ozemlju 124.000. Službe jih bo dobilo le malo.

Iz življenja ameriškega milijonarja

V ameriškem Renu, znanem raju za ločence, se je pred dnevi odigral razburljiv prizor med Kormelijem Vanderbiltom, potomcem znanega milijarderja Vanderbilta in ameriškim karikaturostom Arnom. Vanderbilt je bil zasačil svojo ženo v Arnovi gledališki loži in pozval karikaturost na orožje. Slednji pa je zbežal, ker ni imel samokresa. Nasprotnika sta se nato lovila po nočnih ulicah Rena tako dolgo, da je Vanderbilt opazil, da revolver ne oddaja strela. O škandalu govori seveda vsa Amerika, epilog dogodka pa bo pred sodiščem, kajti Vanderbilt hoče ženo zapoditi od sebe.

Edina slovenska tedenska revija »Življenje in svet«. — Posamezna številka 2.— Din.

Stric iz Amerike in nemški Mihiel

Zdravnik: Leto dni počivajte — potem bo boljše.

Pri neznanih ljudstvih v deželi krokodilov

Pleme, ki ga je iztrebil alkohol — Tekma med motorko in čolnom

Pravkar se je vrnil s svoje tretje afriške odprave bivši medicinar Hudo Adolf Bernatzik, sin dunajskega vseučiliškega profesorja. Raziskovalec, ki mu je komaj 34 let, se bavi posebno z zoološkim in etnološkim študijem, ki jim je bila posvečena pravkar končana ekspedicija, na kateri je imel mnogo prilike, da se je izkazal tudi dobrega lovca.

Odpravo je vodila pot skozi bivališča zapadno-etiopskih ljudstev portugalske Gvineje. Ondotna plemena so še danes malo znana, zemljevidi krajev kjer bivajo, pa so zelo nepopolni. Bernatziku je uspelo, da je zbral dragocene podatke v vsakem pogledu.

Našel je namreč nekega duhovniškega pripravnika, ki je obvladal šest jezikov domaćih ljudstev. Narečje je v tej deželi seveda mnogo več. Toda skoro pri vsaki skupini se je našel človek, ki je govoril katerega izmed bolj »učenihi« jezikov. Tako se je s pomočjo inteligentnega duhovniškega pripravnika posrečilo raziskovalcu pronicati v marsikatero doslej nepojasnjeno tajno afriških plemen. V veliki meri je nabrala ekspedicija podatke o verskih idejah, nazorih in »čarovniških« afriških ljudstev. Končno je odkril Bernatzik otok, na katerem je še v veljavi materinsko pravo.

O ljudstvih, s katerimi je prišel raziskovalec v stik, pripoveduje sledeče:

Ponekod smo našli na plemenu, ki so med njimi razsajale koze. Drugod smo prišli v stik z gobavci. Nekje smo našli tudi

pleme, ki je skoro popolnoma iztrebljeno zaradi zavzivanja alkohola. Ampak ti ljudje ne pijejo vin, kakor jih poznamo pri nas, marveč so vdani opojni pijači, ki se pridobiva iz palm.

V Afriki živijo ljudstva, čijih visoka inteligenca me je zelo iznenadila. Skoro povsod smo bili prijazno sprejeti, čeprav smo bili v mnogih krajih prvi Evropeci, ki so prišli med domačine. Marsikaj smo porabili za naš fonograf. Seveda niso ljudje razumeli, kaj pomenijo naše »steklene očesa«, kakor so imenovali naše kamere. Vendar pa so povsod krotko privolili v fotografiranje.

Kjer so bili domačini nezaupljivi, smo jih skušali pridobiti z zvijačo. Potem so navadno postali govorci. Na ta način se nam je večkrat posrečilo izvedeti stvari, ki bi nam bile sicer ostale neznane. Tako mi je poglavar nekega plemena pripovedoval o svojih urnih čolnih. Nisem mu hotel verjeti in sem ga moral ukaniti z zvijačo, da mi jih je pokazal, kajti bal se je, da mu jih bodo Portugalski vzeli, če bi jih ekspedicija videla. Napravil sem tako: Poudil sem poglavarju tekmo med mojo motorko in njegovim čolnom. Nato so privlekli iz skrivališča krasno izrezljan čoln z dvajset veslači. Priznati moram, da je bil čoln res zelo uren.

Afriška ljudstva, ki smo jih spoznali na tem potovanju, poznajo razen veslanja še svobodno boksanje, ki se ga udeležujejo tudi ženske. Plavati pa zaradi krokodilov, ki ogražajo njih življenje celo izven vode, ne znajo.

Al Capone sploh ne živi

Kaj pravi čikaški izdajatelj »Resničnih detektivskih zgodb« — Banditt, ki ga zasledujejo, je Giacomo Calabrese

Včasih so bili samo cesarji, kralji in drugi imenitniki legendarne osebnosti, danes so te časti deležni že ljudje povsem druge vrste.

Mož, o katerem danes Amerika in ves svet največ govori, je »kralj« čikaškega podzemlja, Al Capone. In o tem banditu se je zadnje dni razširila senzacionalna vest, da ga sploh ni med živimi, čeprav dela slej ko prej ameriškim oblastim velike preglavice. To vest je sprožil v Chicago izdajatelj »Resničnih detektivskih zgodb« Joseph M. Lansinger in jo opira na važne dokumente. Iz teh listin naj bi bilo razvidno, da so Caponeja že pred dvema letoma člani konkurenčne razbojniške tolpe spravili na oni svet, a Caponejev polbrat Giacomo Calabrese je izpolnil nastalo »vzrelo« s tem, da se je sam začel izdajati za Caponeja. To mu je bilo mogoče zaradi tega, ker mu je bil sila podoban, da bo podobnost še bolj držala, pa

Enajstletna pisateljica romanov

V Parizu so priredili pred kratkim nagradno tekmovanje za najboljši pustolovski roman. Prvo nagrado v znesku milijon frankov je prejel mladi André Steeman za svoj spis »Šest mrtvih«. Steeman je prišel pisateljstvu s 15. letom in velja za čudo med otroki. Vendar ga v tem pogledu še prekaša njegova 11letna koleginja Paulette de Champeaux, ki so jo na tekmovanju nagradili s častnim priznanjem. Mala dama piše kriminalne romane, namestu da bi se igrala z lutkami. Njeno zadnje delo, ki ji je prineslo pohvalo, se imenuje »Ob 11. uri 37 minut«.

Žalosten konec slavnega igralca

V Londonu je izvršil samomor nekdo slavnih angleških igralcev George Bealby. Še pred enajstimi leti je pomenilo njegovo »me privlačno silo za obiskovalce gledališča. Agenti mu niso nikjer dali miru, toliko po nudi so imeli zanj. Kolo sreče pa se je kmalu obrnilo in dva dneva pred smrtjo so videli nesrečnika v takozvanem kotu siromakov, v nekem lokalnem londonskega Westenda med brezposelnimi igralci. Po smrti so odprli njegovo zadnje pismo s tole vsebino: »Delal sem težko in sem se trudil, da bi moje igralstvo ime obdržalo dober sloves. Po 21 letih pa moram, žal, spoznati, da je bilo vse zaman... L. 1921. in 1922. je o mojih vlogah govoril ves London, potem me je zasledovala usoda. Gledališče ni imelo več prostora zame, Bealby je utakal 55 let.

Najbogatejši tujec na Kitajskem umrl

V Sanghaju je umrl 84letni Isaac Hardoon, po rodu Indijec, ki so ga smatrali za najbogatejšega tujca na Kitajskem. Večina hiš in trgovin na Nanking-Roadu, glavni sanghajski cesti, je bila njegova last. O njegovem bogastvu so si ljudje pripovedovali cele pravljice. Zapuščeno cenijo na najmanj 50 milijonov dolarjev.

Letalec Kronfeld

Že v ponedeljek so poročali listi o uspehu, ki ga je dosegel letalec Kronfeld z jadralnim letalom nad Rokavskim prelivom. Prelletel je kanal La Manche iz angleške smeri proti Franciji in iz francoske smeri proti Angliji ter dobil denarno nagrado, ki jo je razpisal neki londonski list v znesku 270 tisoč Din.

Vsak dan ena

Novi gost: »Tako dobesedno pa vendar nisem mislil, ko sem želel, da me zbudite s kavo v postelji!«

Ciganki in ovčar

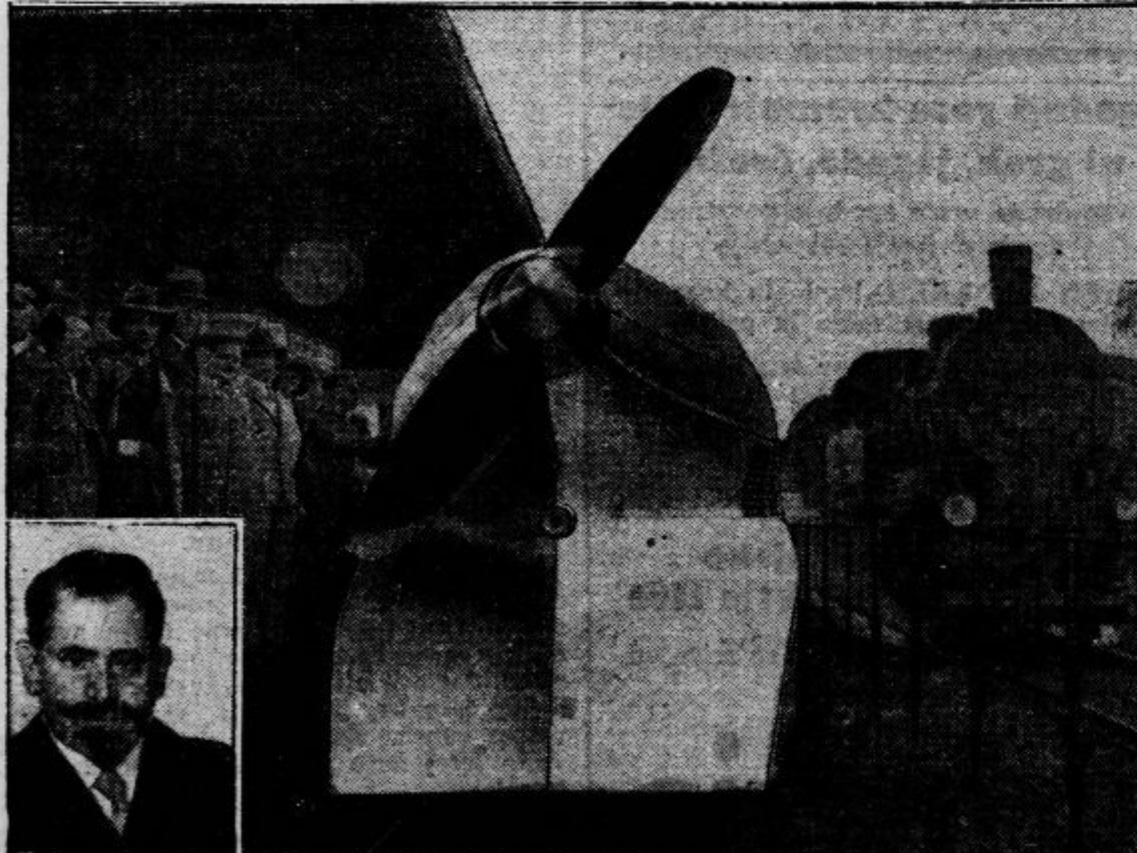
V Grimmenu na Pomorjanskem sta prišli k nekemu ovčarju 2 ciganki z vestjo, da mu je zbolela žena. Ponudili sta mu, da ozdravita bolnico proti plačilu 50 mark (okoli 700 Din). Ko ju je ovčar vprašal, čim jo bosta ozdravili, sta mu zaupljivo povedali, da se razumeta na »čarovnijo«.

Mož je imel pri sebi samo 48 mark. Izročil je denar cigankama, ki sta z njim izginili. Toda že čez nekaj dni sta se »čarovnice« vrnili in prinesli ovčarju nazaj 48 mark s pripombo, da ne moreta ozdraviti žene, ker jima je mož plačal 2 marki premalo. Če ne primakne še 2 mark, sta dejali, ne bo vsa njuna čarovnija zalegla nič in žena bo umrla.

Ovčar se je tega tako ustrašil, da je prišel cigankama vsa svojo gotovino v znesku 6000 mark (blizu 80.000 Din). Ciganki sta denar vzeli in odšli.

Ko se je mož kmalu nato vrnil domov — ves ta čas je bil namreč z doma — je izvedel, da je žena odpotovala in sploh ni bila bolna. Šele zdaj mu je prišlo na misel, da sta ga ciganki najbrže ukanili. Naznanil je stvar oblastim, kjer je utemeljeval ovadbo s tem, da sta ga ciganki »urekili«, da jima je bil pokoren brez ugovora. Zdaj pa se je nenkrat pokazalo tudi njegovo sovraštvo do copernice: zahteval je, da morajo ciganki sežgati pri živem telesu, ker sta mu vzeli toliko denarja.

Železniški voz na propeler se uvede stalno v promet

Velik uspeh, ki ga je dosegel pri poskusni vožnji prošlo soboto železniški voz na propeler, konstrukcija inž. Kruckenberg, bo imel za Nemčijo praktične posledice. Nemške državne železnice se zanimajo za izum in kanijo že letos v jeseni uvesti brzo-promet s tem vozilom, za enkrat samo na progi Hamburg — Berlin. Oviré za dosega tega smotra so kajpada še zelo velike. Težko bo spraviti v sklad vožnjo brzega vagona z novim voznim redom, zlasti zaradi tovornih vlakov, ki vozijo večinoma ponoči. Državne železnice nameravajo pripustiti propellersko vozilo med ostalimi brzimi, osebnimi in tovornimi vlaki. V ta namen bodo morali na sekundo natančno preračunati čas vožnje in pozicije vseh ostalih vlakov, da ne pride do kakšne nesreče. Na sliki vidimo primeru med propellerskim vozom in lokomotivo. V levem kotu slike inž. dr. Kruckenberg.

P. Roschinsky

Vagabund v fraku

Roman

Rivalo je zmažal z glavo. »Tega ne razumem. Zakaj ni šlo?«
 »Spi. Če ga zdesate iz spanja, se za trenutek zave, a nato se prevah na drugo stran in spet zaspi.«
 »Nu, nu!« Prefekt ga je s strani pogledal in vprašal:
 »Ali ste ga sami videli?«
 »Ne. Moj čas je prepičlo odmerjen, gospod markiz. A poslal sem k njemu svoje najboljši in najzanesljivejši ljudi in nazadnje tudi zdravnika.«
 »Kaj pravi on o tej čudni zaspanosti?«
 Mac Coy je skomignil z rameni. »On misli, da je to učinek kakkega narkotika. Morda kakkega lužnega strupa.«
 »Poizkus samomora?«
 »Skoraj bi se zdelo.«
 »To bi bilo priznanje krivde, gospod državni pravdnik.«
 »Hm! Razen če...«
 »Ali veste kako drugo razlago?«
 »Razen če,« — Mac Coy je napeto gledal v vzorec damastnega prta — »razen če bi mu bila dala ta strup kakka tretja oseba.«
 Markizov obraz se je zresnil. »Kar vem,« je hladno dejal, »nima nihče dostopa do jetnika. Nihče razen mene.«
 »Tako je, gospod markiz. Nihče razen vas.«
 »Ali me res mislite žaliti s takšno nezaslišano obdolžitvijo? Gospod državni pravdnik!«
 Mac Coy je skomignil z rameni. »Žaliti,« je rekel z vidno neodločnostjo, »žaliti vas seveda ne mislim. A zamislite se položaj, ki sem ga našel: nihče razen vas ni mogel do jetnika. Ko ste ga vi obiskali, je bil kakor sami pravite, zmožen zaslišanja. Odkar ste bili pri njem, pa brez prestanka spi. Ali mi morete na verjeten način pojasniti to spanje? Z veseljem bom pozdravil vašo razlago.«

»Čudim se,« je rekel markiz z rahlim nasmeškom, ki je bil skoraj podoben sočutju, »čudim se, da vidite za vse to samo eno razlago, ki bi pomenila z moje strani zločin. Vi pravite, da sem bil edini, ki sem imel dostop do njega. Že to ni točno, zakaj na svoje oči sem videl ključ v rokah paznika, ki mi je odklenil.«
 »Paznika...« Mac Coy se je prijel za glavo. »A tega si vendar ne morem misliti, da bi mu bil paznik...«
 »Zakaj ne? Vidi se mi, gospod državni pravdnik, da si štejete v dolžnost, braniti nasproti inozemcu nedotakljivost ameriških uradnikov. Ni mi treba poudarjati, da gre za zmožnost z vaše strani; kakor vidite, sem vljuden. Vem, da prinašajo ameriški pazniki jetnikom šampanjca v njihove celice — in to kar po tucat steklenic na en mah. Za denar in dobro besedo, kakopak. Zakaj bi ne bili tudi pripravljeni, da jim dobavijo omamen strup? Meni se vidi, da je to samo vprašanje nagrade.«
 »Moj Bog...«
 »Nad besedama, da' in, ne' sta še notranja verjetnost in notranja neverjetnost. Kje, za Boga, vidite tu notranjo verjetnost? Kak razlog bi mogel imeti, da osvobodim jetnika, ki sem sam odročil njegovo aretacijo?«
 »Zastran tega sem si tudi jaz zaman belil glavo.«
 »Ali sem podoben človeku, ki bi storil kaj brez namena?«
 »Ne,« je rekel Mac Coy, »prav gotovo ne.«
 »En razlog bi že bil. Namreč tale: če bi bil pri svojem snočnjem zaslišanju izprevidel: to ni Cascapol, zmotil si se, dal si prijeti človeka, ki je nedolžen. A potem bi bilo zame lahka reč, preklicati aretacijo, ki sem jo bil sam odredil, tem bolj, ker sem imel tudi v to vaše prijazno pooblastilo. Da bi bil pa dal jetniku morfija ali opija — to bi bilo razumljivo samo s strani tistega, ki bi se mu bilo bati jetnikovih izpovedi. Samo povejte: ali resno mislite, da se mi je bati izpovedi tega moža?«
 »Ne,« je smehljaje se rekel Mac Coy, »tega prav gotovo ne mislim.«
 »Kdo ve, kaj ima ta Cascapol vse na vesti. In ne samo to: aretacija pomeni njegov polom, polom njegovih živcev, njegovih pod-

jetij, njegovih upov, njegove karijere. Morda njegovo smrt. — Ali se vam vidi tako nerazumljivo, da bi človek, ki se mahoma najde v takem položaju, poizkusil samomora?«

»Prav imate!« je rekel državni pravdnik. »Njemu samemu mora biti gotovo največ do tega, da se reši iz te stiske.«

»Vidite, gospod državni pravdnik: zdaj nimava samo ene, ampak že kar dve razlagi za to, odkod je strup: paznika — in jetnika samega. Če bi govorila še deli, bi brez težave našla tri, štiri, pet verjetnih razlag. Mislim pa, da se lahko razgovarjava o bolj zanimivih rečeh.«

Obraz državnega pravdnika se je zjasnil. »Prosim vas moram oproščanja!«

»Že dobro!«

»Nisem vam vsega povedal, gospod markiz,« je rekel državni pravdnik. »A prepričali ste me tako popolnoma, da bi vas prosil za prijaznost, če bi nama nocoj s svojo navzočnostjo dokazali, da niste hudi name!«

»... nama?« je začudeno vprašal markiz.

»Da. Povedati vam moram namreč, da sem tik pred poroko. Nevesta mi je obljubila, da bo tukaj večerjala z menoj.«

»Vaša nevesta?« je ponovil markiz. »Ali pride s svojima roditelja?«

Državni pravdnik je zmažal z glavo. »Gospa Barclayeva je vdova.«

Markiz se je stisnil za temno bradico. »Kako je ime vaši nevesti?« je vprašal z vljudnim zanimanjem.

»Evelyn Barclayeva! Ugajala vam bo. Videla je toliko sveta; da — kar začudili se boste: ona pozna tudi Cascapola.«

»To je res nenavadno. Nevesta državnega pravdnika, ki se njena znanja raztezajo tja do ženinovih protinožcev —

»Nasprotstva se pač tudi tu dotikajo med seboj. Nemara vam je znano, da je ta Cascapol, če se smem tako izraziti, samo po eni strani zločinec; to ne brani, da ne imel sto lastnosti, ki bi mu jih lahko zavidali najzanimiviji možje tega sveta.«

Vrsta 9605-11

Eleganten popoldanski čevljiček z visoko peto. Nepogojno potreben vsaki ženski. Imamo jih iz laka ter raznih modernih barv. So jako okusni in udobni.

Vrsta 9605-55

Čevljički za promenado in za kopališče. Iz belega finega telečjega boksa, s črnim ali rjavim našitim okrasom. Novost letošnje kopališke sezone.

Vrsta 9625-51

Še model za poletje. Okusna kombinacija bele barve z lakom ali rjavim boksom. Pristoja lepo izprehodnim oblekam.

Vrsta 1605-37

Izprehodni čevljiček. Kombinacija finega boksa z antilopo, čokoladne barve. Okusna spona povišuje eleganco in čar čevljičkov. Zelo so praktični, isti iz laka s črnim semišem.

Vrsta 9885-72

Idealni poletni večerni čevljički, kombinirani s pravo kačjo kožo. Globoko izrezani docela pristajajo večerni toaleti.

Vrsta 5505-09

Moderen, globoko dekolirani čevljiček. Izdelan iz najboljšega ševroa modernih temnih barv. Odlično se prilaga nogi in je dovršeno udoben.

Vrsta 1455-47

Ne morete si misliti lepših in koristnejših čevljičkov od teh naših za izprehode ob toplih dneh. Nizka peta in srčasta tkanina vam omogočata, da se počutite v njih jako zadovoljno in udobno.

Geslo letošnje mode poletnih čevljičkov je eleganca in udobnost. Po velikih krajih in po svetovnih kopališčih nosijo izključno čevlje z globokim dekoltejem. Vodijo barve: črnobela, rjavobela in rjavočokoladna.

PRIDITE IN PREGLEJTE NAŠE IZLOŽBE!

Bata

KREMA BELA, RJAVA, DRAP:

V lončkih Din 6.—
 V škaticah » 4.—
 Kamen za čiščenje, » 3.—
 v vseh barvah » 3.—

Vrsta 2965-54

Za izprehode ob soparnih poletnih dnevih obuvajte te čevlje. Zračni so, elegantni, udobni in moderni.

KSILOLITNI TLAK

za kuhinje, kopalnice, veže, trgovske lokale, hotele, urade, industrijo
 ni mrzel, se z lahkoto čisti, je trajen in ne drag, polaga

„MATERIAL“
 trg. dr. z o. z.

LJUBLJANA, Dunajska c. 36/2
 TELEFON 27—16. — BRZOJAV: MATERIAL

BULC CO. ADANA

Industrija emajlnih izdelkov

Raznih nadpisnih tabel: hišnih, uličnih in krajevnih. Izdelava raznih črk za firmo v žganem emajlu. — Jamstvo izdržljivosti 20 let. Prodaja raznih patentnih izdelkov.

LJUBLJANA

8492

Pisarna: Sv. Petra cesta 2/II. — Telefon 29—44.

Obširna Ljubljana
 mestni pogrebni zavod

Potrži globoke žalosti naznanjamo pretužno vest, da je naš nad vse ljubljani soprog, oče, brat, stric, zet in svak, gospod

Ludvik Wohinz

krojaški mojster

dne 24. t. m. nenadoma Bogu vdano preminul.
 Pogreb nepozabnega pokojnika bo v petek, dne 26. junija 1931. ob 5. uri popoldne izpred mrtvaške veže splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana — Vlk, dne 24. junija 1931.

Mimi Wohinz s hčerko in vse ostale sorodstvo

8540

Oglas

za podizanje instalacije za centralno odvodjenje dima u ložionici na teretnoj stanici Novi Sad.

Direkcija Državnih železnica u Subotici na osnovu rešenja Gospodina Generalnog Direktora u aktu Generalne direkcije državnih železnica G. D. Br. 99326/30 od 5. decembra 1930. godine i odredaba Zakona o Državnom računovodstvu čl. 86 do 98 raspisuje na dan 16-og jula 1931. godine drugu ofertalnu licitaciju za podizanje instalacije za centralno odvođenje dima u ložionici na teretnoj stanici Novi Sad.

Kaucija od 5% ponuđene sume za naše odnosno 10% za strane državljane polaže se na blagajnici Direkcije državnih železnica u Subotici ili na blagajnama ostalih Oblasnih direkcija državnih železnica prema čl. 88 Zakona o Državnom računovodstvu, a najdalje do 10 časova pre podne na dan licitacije.

Propisno taksirane ponude u voskom zapečaćenom zavoju sa oznakom slova »Ponuda za podizanje instalacije za centralno odvođenje dima u ložionici na teretnoj st. Novi Sad ponuđača N. N.« predaju se najkasnije do 11 časova Građevinskom Odeljenju Direkcije (Trg Vojvode Putnika br. 9., II sprat).

Pravo na licitaciju imaju samo ona lica i tehnička preduzeća koji podnesu komisiji za licitaciju dokaze svoje preduzimačke sposobnosti, revers o položenoj kauciji, uverenje da su svoju radnju za porez prijavili i da su na istu platili sav porez za pripadajućim prirrezima za sve istekle zakonske rokove kao i za sve odobrene obroke po specijalnim rešenjima.

Zastupnici ponuđača moraju imati sa sobom pismeno punovažno punomoćije da ih mogu na ovoj licitaciji zastupati.

Planovi, obrazac ponude, opšti i specijalni uslovi mogu se videti i po ceni od 643 dinara nabaviti svakog radnog dana za vreme zvaničnih časova u Građevinskom odeljenju direkcije državnih železnica Subotica.

Naknadne ili telegrafskim putem podnete ponude neće se primiti.

Iz direkcije državnih železnica u Subotici

8453

br. 25494/1931.

Obširna Ljubljana
 mestni pogrebni zavod

V globoki žalosti naznanjamo tužno vest, da je naš ljubljani sin, brat, stric in svak, gospod

Vidmar Netko

trgovec

v 26. letu svoje starosti nenadoma preminul.

Pogreb bo v četrtek dne 25. junija 1931 ob 3. uri popoldne iz mrtvaške veže splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Maša zadušnica se bo brala dne 26. t. m. ob 8. uri zjutraj v frančiškanski cerkvi.

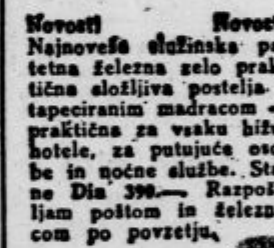
Ljubljana — Videm ob Savi — Radovičica, dne 24. junija 1931.

žalnoče rodbine: VIDMAR, ŽAGAR, RUMPRET, SERSEN.

8543

Odprodaja ostale polovice zaloge orodja in tehničnih potrebščin

iz bivšega Koutny-jevega konkurznega sklada nadaljuje po zelo niskih cenah — dokler zaloga traja — vsak delavnik dopoldne: A. Koutny, Ljubljana — Šiška, Medvedova cesta 28 (poleg gorenjskega kolodvora). 8535

Lesena sluzbna postelja

za zbiranje odpadkov

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Din 200.—

Tudi antiseptično preparirana

Ali »OLLA« je mnogo boljša. Dokazano najboljši dovršena.

Neusmiljena bela žena je s svojo kruto roko posegla v naše pevske vrste in nam je nenadoma ugrabila enega najmarljivejših, najzvestejših članov, odbornika in zastavonošo ter dolgoletnega pevca

br. Ludvika Wohinza

Na njegovi poslednji poti ga spremimo korporativno z zastavo, v naših srcih pa ohranimo blagi pevski duši svetel spomin!

Pevsko društvo Ljubljanski Zvon

8541

Zapustil nas je najboljši prijatelj, član in odbornik

Dorče Rovar

SMUČARSKI KLUB LJUBLJANA